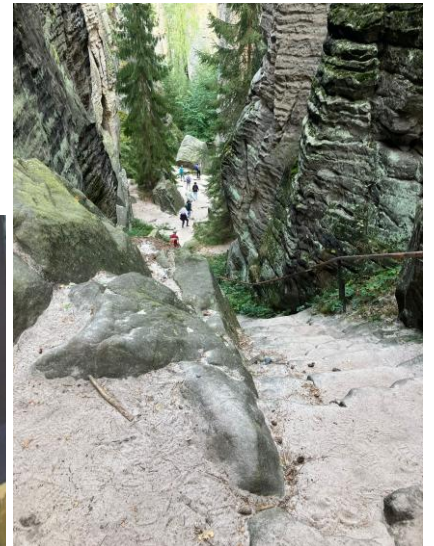

Oude Kerk, 20 oktober 2024

Gretha Sierink

Ik luister

Mattheus 4: 18 - 22

Luik 1: De vissers

Het zal je maar gebeuren. Je bent met je collega vissers aan het werk om je dagelijkse kost te verdienen. Komt daar die Jezus en hij zegt, vraagt of eist misschien? Kom met mij mee. Ik zal jullie vissers van mensen maken.

En zonder praten, zonder ja maar, zonder overleg, zonder terughoudendheid gaan zij met Jezus mee. Ze laten alles achter zich. Hun werk, hun bron van inkomsten, hun zekerheden.

Dat is nog al wat. We kennen dit verhaal zo goed. Van die vissers. Maar hebben we dit verhaal, deze roeping al eens helemaal doorvoelt?

De reactie in de werkgroep op dit verhaal was, wat fijn dat Jezus de vissers persoonlijk roept om mee te gaan in zijn missie. Het zou best gemakkelijk zijn wanneer Jezus in levende lijve voor óns zou staan om ons te roepen. Wanneer hij tegen ons persoonlijk zou zeggen, Gretha, Anita, Wim, Jan kom met me mee ik heb je nodig voor mijn missie. Is het dan wel zo gemakkelijk om hem te volgen en met hem mee te gaan? Alle zekerheden achter je te laten? Het enige wat we zeker zouden weten, dat die stem van Jezus is. Maar daarna is er verder niets meer zeker.

Geroepen worden door Jezus, door God, is nooit vrijblijvend. Geroepen worden door God is alle zekerheden overboord. Geroepen worden door God is gaan waar geen wegen gaan.

Ben jij wel eens geroepen door God, op welke manier heeft zijn roepen, zijn woord jou uitgedaagd?

Dat hij komt en ons uitdaagt, dat is zeker. Hij komt niet in levende lijve hoe graag we dat misschien ook zouden willen, maar in de hoedanigheid van een ander mens, van onze naaste.

Hij zal mij en jou terzijde nemen, en vragen alles op te geven en trouw hem na te leven. Zouden wij het aandurven om die uitdaging aan te gaan?

1 Samuel 3: 1-10

Luik 2: Samuel

Samuel wordt geroepen, maar hij weet niet door wat en wie. Omdat hij vlak bij Eli is, denkt hij dat deze hem heeft geroepen. Tot drie maal toe zoekt hij het bij Eli. Tot Eli begrijpt wat er gebeurt. Het is God zelf die Samuel roept.

De vissers worden door Jezus zelf geroepen, niet gemakkelijk zeker niet, maar wel duidelijk. Samuel moet het doen met een stem in de nacht. Het is zoeken waar die stem vandaan komt.

Gaat het zo ook niet met ons? De onrust die we ervaren, het zoeken in dit leven, soms een ingeving, soms een vraag van onze naaste, soms een diepe wens van onszelf. Wat en wie horen we dan? En horen we überhaupt wel? Het is niet voor niets dat Samuel in de nacht de stem hoort, dat hij in de stilte van de nacht geroepen wordt. Wanneer al onze dagelijkse drukte en beslommeringen even tot een halt komen, is er ruimte voor onze innerlijke stem, voor Gods stem, dan pas kunnen we zijn roepen horen. Maar dan nog, is het niet eenvoudig om die stem te duiden.

Daarom leert Eli Samuel wat hij moet zeggen. We hebben net het verhaal gehoord in de NBG vertaling, maar de Bijbel in gewone taal geeft precies weer waar het om gaat.

Spreek Heer, ik luister. Luisteren is met aandacht verstaan wat de ander te zeggen heeft. Luisteren heeft ook consequenties. Een kind moet luisteren, dat betekent, doen wat zijn ouders of zijn juf van hem vragen.

Op het moment dat je tegen God zegt: Spreek Heer, ik luister, heeft dat consequenties. Luisteren naar God, is zijn wil doen, kome wat komt.

Zekerheden achter je laten en gaan leven in vertrouwen. Durf jij de uitdaging aan te gaan om te zeggen: Spreek Heer, ik luister?

Psalm 139

Luik 3: God is er altijd en overal

Wanneer God ons roept en wij de moed hebben om te zeggen: Spreek Heer, ik luister. Dan heeft dat consequenties. Luisteren naar God betekent dat jij niet meer bepaalt, maar dat je je toevertrouwt. En dat geeft strijd bij ons en enorm veel onzekerheid, angst ook, want waar gaat het heen. God, waar leidt je mij naartoe?

Spreek Gij dan in mijn hart en zeg. Dat het zo goed is, dat uw land naar alle kant niet ver bij mij vandaan is.

In psalm 139 lezen we dezelfde bemoediging. De dichter weet zich gekend, gezien en gehoord door God. God kent ons door en door. Wij denken te weten wat goed voor ons is, ons ego kiest de paden van bezit en zekerheid en een comfortabel leven. Maar is dat wel een heilzame weg? God die ons zo goed kent, tot in het diepst van onze ziel, zou hij niet beter weten wat goed is voor ons?

Als je de uitdaging aan durft te gaan om de weg te gaan waartoe hij je roept, dan hoef je dat niet alleen te doen. Wanneer God je op pad stuurt op ongekende wegen, is hij altijd daar, houdt hij jouw hand vast, zal hij jou leiden. Al die keren dat je je afvraagt of je op een doodlopende weg bent, en of je zo wel bij God terecht komt, dan is Hij daar. Als je geen woorden meer hebt, hij hoort je. Als je jezelf niet kunt laten zien, hij ziet je.

Als je gehoor geeft aan Gods roepstem, en met hem op pad gaat en je dreigt de weg kwijt te raken, letterlijk of figuurlijk, of de angst slaat je om het hart slaat, weet dan

God zal met je mee gaan, als licht in je ogen, als lamp voor je voet, als hand op je hoofd, een arm om je schouder, en als baken bij ontij.